

HOMILIE OPENBARING DES HEREN C – DRIEKONINGEN 2019

In elke kerststal hebben ze hun plaats: de 3 koningen. Vroeger werd in de dagen van 6 januari de kribbe wat omgebouwd en schoven de 3 koningen met hun kameel van een wat achterafplaats in de kribbe naar voren tot bij het kind. De herders maakten voor het hoge gezelschap eerbiedig plaats en waren met een mindere plaats dik tevreden.

De 3 koningen horen bij de kribbe. Maar wie zijn het eigenlijk? De vrome traditie heeft hen namen gegeven: Melchior, Caspar en Balthasar.

Melchior betekent 'de rechtvaardige', wat verstaan moet worden als 'de gelovige'. Hij weet wat aan God toekomt. Het kostbaarste dat er is: Hij biedt goud aan. Hij is blank van huidskleur. De traditie leert dat hij 60 jaar oud is. In Jezus'tijd waren dit hoogbejaarde mensen. Hij vertegenwoordigt de oudere generatie.

Dan is er **Balthasar**, de oosterling, afgebeeld met een gele huidskleur. Hij biedt mirre aan. De legende noemt hem een 40-er. Hij vertegenwoordigt de mensen die in de kracht van hun leven zijn.

Tenslotte is er **Caspar**, de zwarte koning, afkomstig uit Afrika. Hij biedt wierook aan, een geuroffer dat onze gebeden aanschouwelijk moet maken. 'Ons gebed stijgt op als wierook,' zo lezen we in de bijbel.

Caspar vertegenwoordigt de jeugd. Van hem wordt verteld dat hij 20 jaar oud is.

Deze biografische gegevens laten ons vooral weten, waarom deze mensen in de kribbe staan. Mensen uit alle delen van heel de wereld, van alle rassen en talen en ook van alle leeftijden, komen het kind aanbidden.

"Herders en wijzen komen Jezus prijzen," hebben we in de laatste weken regelmatig gezongen. Zij knielen neer. Dat is de eerbiedsbetuiging die aan God toekomt. Ze bieden ook goud en wierook aan als de geschenken, die koningen onder elkaar uitwisselen. Eigenlijk geen geschenken waaraan Maria en Jozef als arme mensen nu behoefte hadden in hun nood en armoede. Maar ze zijn uiting van eerbied en geloof.

Maar er is ook de mirre. Met dit reukwerk werden de doden gebalsemd. Dit geschenk staat voor lijden en dood, die vanaf de geboorte met dit kind verbonden zijn. De navolging van dit kind kan consequenties hebben.

Maar ook is het zo, dat niemand van ons aan het lijden ontkomt. We kunnen het lijden daarom ook als een offer aanbieden, als een intentie, als een gebed zonder woorden.

Maar daarmee is nog niet voldoende van hen gezegd. Deze 3 koningen worden ook 'wijzen' genoemd, geleerden. In die tijd had elke wetenschap ook met geloof te maken. Heel zeker de natuurwetenschappers beschouwden de hemel met de vele sterrenbewegingen als het handschrift van God, die zijn goddelijke wil in de bewegingen van de sterren kenbaar maakt. De sterren vormen voor hen ook de oriëntatiepunten op de levensweg: waar leidt het leven me naar toe? De drie wijzen vertegenwoordigen de mensen die zich open stellen voor de raadgevingen van God, nu niet meer door de sterren te bestuderen, maar door het kind te erkennen als Gods Zoon in ons midden. Dit kind zal ons eens de weg door het leven wijzen en ons leren wat van ons als mensen wordt verwacht. Zijn woord zal voor ons de roadmap zijn.

Wij kunnen de drie wijzen beschouwen als mensen, die in de veelheid van opvattingen en meningen op zoek naar God zijn, zoals ook nu zovelen van ons zoekende mensen zijn. Mocht ik toch eens iets van God ervaren? Het is een oerwens van de mensheid, die niet te verdringen is. Daarom verlaten zij de oude zekerheden van hun zelf opgebouwde zekerheden als paleizen en gaan op weg. Ze volgen een ster. Soms ook meer hun gevoel, maar ze staan open voor de grote werkelijkheid van God in deze wereld en ze komen uit bij de kribbe. Waar wij een paleis hadden verwacht, daar is het een stal. Waar wij

rijkdom en macht hadden verwacht, is het eenvoud en armoede. Zo is Gods aanwezigheid. Maar ze laten zich overtuigen en knielen neer.

Graag willen we voor deze eenvoud Gods ons hart openen. Geen verre, machtige en afstandelijke God, maar God in ons midden, deelnemend aan ons leven.

Aan het slot van het evangelie staat er een kort zinnetje, waar we mogelijk aan voorbij gelezen hebben: "Ze keerden langs een andere weg naar huis terug." Daarvoor wordt de reden erbij gezegd: 'Uit vrees Herodes'. Maar het is ook altijd uitgelegd in de zin van: Wie tot geloof in dit kind is gekomen als Gods Zoon, geeft aan zijn leven een nieuwe levensroute. De waarden en de normen van dit kind zijn geloof en liefde en hoop. Dat wordt de nieuwe routekaart opdat deze aarde menswaardig wordt. Deze nieuwe weg willen we gaan, samen in 2019. Amen.